

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 28.

Vydána dne 30. dubna 1938.

Cena: Kč 1.40.

Obsah: 90. Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Albánským o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních.

90.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Albánským o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ ALBANIE

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

entre la République Tchécoslovaque et le Royaume d'Albanie relative à l'extradition et à l'assistance judiciaire en matière pénale.

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE ET SA MAJESTÉ LE ROI DES ALBANAIS ayant résolu d'un commun accord de conclure une Convention pour l'extradition des malfaiteurs, l'extradition en transit et l'assistance judiciaire en matière pénale, ont nommé, à cet effet, pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur Bohdan Pavlů,

Ministre Plénipotentiaire et Envoyé Extraordinaire
au Ministère des Affaires Étrangères, et

Monsieur Antonín Koukal,

docteur en droit, Conseiller Supérieur au Ministère
de la Justice;

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Albánským o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ A JEHO VELIČENSTVO KRÁL ALBÁNCŮ, rozhodnuvše se ve vzájemné dohodě, že sjednají Úmluvu o vydávání a o průvozu zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních, jmenovali k tomu cíli svými zmocněnci:

President republiky
Československé:

pana Bohdana Pavlů,

zplnomocněného ministra a mimořádného vyslance
v ministerstvu zahraničních věcí, a

pana Antonína Koukala,

doktora práv a vrchního odborového radu
v ministerstvu spravedlnosti;

Sa Majesté le Roi
des Albanais:

Monsieur **Démètre Beratti**,

Ministre Plénipotentiaire, Secrétaire Général
du Ministère Royal des Affaires Étrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs
pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme,
sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE Ier.

Extradition des malfaiteurs.

Dispositions générales.

Article premier.

(1) Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, suivant les règles établies par la présente Convention, les personnes se trouvant sur le territoire de l'une d'Elles et poursuivies ou condamnées par les autorités judiciaires de l'autre Partie pour toute infraction (crimes ou délits), pour laquelle l'extradition peut être autorisée par les lois de la Partie requise, si cette infraction, d'après les lois des deux Etats, peut entraîner une peine privative de liberté d'une année ou une peine plus grave.

(2) L'extradition sera également accordée pour tentative desdites infractions ou pour complicité de toutes sortes, lorsqu'elles sont punissables d'après la législation des deux Parties Contractantes.

Article 2.

L'extradition sera accordée notamment pour les infractions suivantes:

1° Assassinat, empoisonnement, parricide, infanticide, meurtre.

2° Avortement criminel.

3° Coups portés et blessures faites volontairement avec préméditation ayant causé une maladie ou une infirmité paraissant incurable, une incapacité permanente de travail personnel, la perte de l'usage absolu d'un organe, une mutilation grave ou la mort sans l'intention de la donner.

4° Bigamie.

5° Viol et autres attentats à la pudeur; attentats aux mœurs excitant, facilitant et favorisant la débauche ou la corruption d'une personne.

6° Enlèvement de mineurs ou de femmes.

Jeho Veličenstvo král
Albánců:

pana **Démetra Berattiho**,

zplnomocněného ministra, generálního tajemníka
v královském ministerstvu zahraničních věcí,

kterí sdělivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA PRVNÍ.

O vydávání zločinců.

Všeobecná ustanovení.

Článek 1.

(1) Smluvní strany se zavazují, že si navzájem vydají na žádost podle zásad ustanovených v této Úmluvě osoby, které jsou na území jedné z nich a jsou stíhány nebo byly odsouzeny soudy druhé Strany pro kterýkoli trestný čin (zločin nebo přečin), pro který může být vydání povoleno podle zákonů dožadované Strany, jestliže tento trestný čin podle zákonů obou států může mít v zápětí trest na svobodě v trvání jednoho roku nebo trest těžší.

(2) Vydání bude povoleno rovněž pro pokus výše zmíněných trestných činů nebo pro účast na nich ať jakéhokoli druhu, jsou-li trestny podle zákonodárství obou smluvních Stran.

Článek 2.

Vydání bude povoleno zejména pro tyto trestné činy:

1. Vraždu, otrávení, vraždu rodičů, vraždu dítěte, úmyslné usmrcení bez rozvahy.

2. Zločinné vyhnání plodu.

3. Ublížení na těle nebo zranění přivoděné zlomyslně v předem rozváženém úmyslu, má-li za následek nemoc nebo chorobu patrně nezhojitelnou, trvalou nezpůsobilost k osobní práci, ztrátu neobmezeného používání některého orgánu, těžké zmrzačení nebo smrt, avšak bez úmyslu ji způsobiti.

4. Dvojženství.

5. Násilné smilstvo a jiné násilné necudné jednání; necudné jednání vzbuzováním, usnadňováním nebo podporováním mravní zkázy nebo rozvratu nějaké osoby.

6. Únos nezletilých osob nebo žen.

7° Exposition ou délaisement d'un enfant âgé de moins de sept ans.

8° Recel, suppression, substitution ou supposition d'enfant.

9° Privation volontaire et illégale de la liberté individuelle commise par des particuliers.

10° Attentats à l'inviolabilité du domicile.

11° Vol, soustraction, détournement, abus de confiance, escroquerie, tromperie, fraude, extorsion, brigandage.

12° Fabrication de fausse monnaie, émission ou mise en circulation de monnaies contrefaites ou altérées; contrefaçon ou falsification de billets de banque, d'obligations ou d'autres titres publics ou privés; émission ou mise en circulation avec connaissance de ces billets de banque, obligations ou autres titres ou valeurs contrefaits ou falsifiés.

13° Contrefaçon ou falsification de documents publics ou privés et usage de ces documents; faux en écriture ou dans les dépêches télégraphiques et usage avec connaissance de ces dépêches; destruction, détérioration ou suppression d'un document ou d'un titre public ou privé commis dans le but de causer du dommage à autrui; destruction, enlèvement ou déplacement de bornes.

14° Contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons et marques de l'Etat ou destinés à un service public; usage et mise en circulation avec connaissance de pareils sceaux, timbres, poinçons et marques contrefaits ou falsifiés, ainsi que l'usage préjudiciable de vrais sceaux, timbres, poinçons et marques de l'Etat ou destinés à un service public.

15° Faux témoignage.

16° Faux serment.

17° Concussion, détournement commis par des fonctionnaires publics; corruption de fonctionnaires publics.

18° Banqueroute frauduleuse et fraudes commises dans les faillites.

19° Destruction ou détérioration volontaire de la propriété mobilière ou immobilière publique ou privée.

20° Incendie volontaire; emploi criminel de matières explosibles.

21° Crimes commis en mer:

a) piraterie;

7. Odložení nebo opuštění dítěte mladšího sedmi let.

8. Skrývání dítěte, zatajení jeho občanského stavu, záměnu nebo podvržení dítěte.

9. Zlomyslné a neoprávněné zbavení osobní svobody spáchané osobami soukromými.

10. Násilí proti nedotknutelnosti domovní.

11. Krádež, zpronevěru, odcizení, nevěrnou správu, podvod, lest a podvodná jednání při prodeji, vydírání, loupež.

12. Penězokazectví, vydávání a uvádění v oběh padělaných nebo falšovaných mincí; padělání nebo falšování bankovek, úvěrních listin a jiných cenných papírů ať veřejných či soukromých; vědomé vydávání nebo uvádění do oběhu takových padělaných nebo falšovaných bankovek, úvěrních papírů nebo jiných titrů nebo cenných papírů.

13. Padělání nebo falšování listin ať veřejných či soukromých a jejich použití; vystavování falešných listin nebo telegrafických depeší a vědomé použití takových depeší; zničení, zhoršení nebo potlačení listiny nebo titrů ať veřejných či soukromých, bylo-li spáchano v úmyslu způsobiti někomu škodu; zničení, odnesení nebo přemístění mezníkův.

14. Padělání nebo falšování pečeti, kolků, značek a známek buď státních nebo určených pro veřejnou službu; vědomé užívání a uvádění do oběhu takových padělaných nebo falšovaných pečeti, kolků, značek a známek a neoprávněné použití pravých pečeti, kolků, značek a známek ať státních či určených pro veřejnou službu.

15. Křivé svědectví.

16. Křivou přísahu.

17. Zneužití moci úřední ze zjištěnosti, zpronevěru spáchanou veřejnými úředníky; brání úplatků veřejnými úředníky a jich podplácení.

18. Podvodný úpadek a podvody spáchané v řízení konkursním.

19. Úmyslné zničení nebo poškození veřejného nebo soukromého majetku movitého nebo nemovitého.

20. Úmyslné zhářství; zločinné použití traskavin.

21. Trestné činy spáchané na moři:

a) námořní lupičství;

b) destruction, submersion ou échouement volontaire et illégale d'un navire en mer;

c) mutinerie ou complot par deux ou plusieurs personnes appartenant à l'équipage ou autres à bord d'un navire en haute mer, à dessein de provoquer une insurrection contre l'autorité du capitaine ou le commandant du navire; prise en possession du navire par fraude ou violence envers le commandant; agression commise à bord d'un navire en haute mer avec l'intention d'infliger des blessures.

22° Actes attentatoires à la circulation des chemins de fer.

23° Actes criminels contre la santé publique.

24° Actes propres à amener une inondation.

25° Recel des objets obtenus à l'aide d'une des infractions prévues par la présente Convention.

26° Assistance prêtée à un criminel coupable d'une des actions prévues par le présent article, soit pour le soustraire à la poursuite, soit pour lui garantir le profit tiré de son action; assistance prêtée pour l'évasion d'un criminel détenu.

Article 3.

Extradition et poursuite des nationaux.

(1) Les Hautes Parties Contractantes ne s'accorderont pas réciproquement l'extradition de leurs propres nationaux. Toutefois, l'extradition une fois accordée, le changement ultérieur de la nationalité de l'extradé ne saurait plus influencer sur la validité de l'extradition déjà consentie.

(2) Dans le cas où l'extradition ne sera pas accordée en raison des stipulations de l'alinéa précédent, les Parties Contractantes s'engagent à faire poursuivre et juger, suivant leur législation, leurs nationaux respectifs qui auraient commis des infractions contre les lois de l'autre Etat, pourvu que ces infractions soient susceptibles d'entraîner l'extradition conformément à la présente Convention.

(3) L'Etat qui désirera l'application de l'alinéa précédent, adressera par la voie visée à l'article 17 une demande accompagnée des objets, dossiers, documents et toutes informations nécessaires.

b) úmyslné a neoprávněné zničení lodi na moři, její potopení nebo ztroskotání;

c) vzpouru nebo spiknutí dvou nebo více osob patřících k loďní posádce nebo jiných osob na palubě lodi na širém moři, stalo-li se tak v úmyslu vyvolat vzpouru proti oprávnění kapitána nebo velitele lodi; zmocnění se lodi podvodem nebo násilím proti veliteli; násilí spáchané na palubě lodi na širém moři, stalo-li se v úmyslu přivodit zranění.

22. Násilné činy proti železniční dopravě.

23. Trestné činy proti veřejnému zdraví.

24. Činy způsobilé přivodití povodeň.

25. Ukrývání věcí pocházejících z některého trestného činu, na něž se vztahuje tato Úmluva.

26. Pomoc poskytnutá zločinci, který se dopustil některého z trestných činů, na něž se vztahuje tento článek, buď aby byl odňat trestnímu stíhání nebo aby mu byl zabezpečen prospěch z jeho trestného činu; napomáhání uvězněnému zločinci k útěku.

Článek 3.

O vydávání a o trestním stíhání vlastních státních příslušníků.

(1) Vysoké smluvní Strany si vzájemně nebudou vydávat vlastní příslušníky. Avšak jakmile bylo vydání povoleno, neprojeví pozdější změna státní příslušnosti vydané osoby vlivu na vydání již povolené.

(2) Pro případ, že nebude podle ustanovení předchozího odstavce vydání povoleno, zavazují se smluvní Strany, že dají stíhat a soudit podle svého vlastního zákonodárství své státní příslušníky, kteří se dopustili trestných činů proti zákonům druhého státu, ačli podle této Úmluvy mohlo by býti povoleno vydání pro tyto trestné činy.

(3) Stát, který si bude přát, aby se použilo předchozího odstavce, požádá o to způsobem stanoveným v článku 17 a připojí k žádosti předměty, spisy, listiny a všechna potřebná vysvětlení.

Article 4.

Infractions ne donnant pas lieu à l'extradition.

(1) L'extradition ne sera pas accordée:

a) pour les infractions qui ont été commises sur le territoire de l'Etat requis ou dont la poursuite est exclusivement réservée aux tribunaux de cet Etat.

Si l'infraction a été commise en dehors du territoire de l'Etat requérant, l'extradition ne sera accordée que dans le cas où la législation de l'Etat requis autorise, dans les circonstances analogues, la poursuite des mêmes infractions commises en dehors de son territoire;

b) pour les infractions politiques ou pour les faits connexes à de telles infractions, sauf le cas où le fait constitue principalement un délit commun. Ne sera pas considéré comme délit politique ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la vie du Chef d'Etat des deux Parties Contractantes, lorsque cet attentat constituera le fait de meurtre ou de tentative ou de complicité de ce fait;

c) pour les infractions d'ordre purement militaire;

d) pour les infractions de presse proprement dites;

e) pour les infractions dont la poursuite ne peut avoir lieu que sur plainte de la partie lésée et peut être arrêtée par son renoncement;

f) si la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois de l'une des Parties Contractantes, ou d'après les lois de l'Etat où l'infraction a été commise, avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire ou si on ne peut le poursuivre ou si on ne peut exécuter la condamnation pour d'autres motifs légaux;

g) si l'individu réclamé est poursuivi dans le pays requis pour la même infraction ou s'il y a déjà été mis hors de cause, condamné ou acquitté pour le même fait, à moins que la législation de ce pays ne permette la reprise de la procédure pénale par suite de faits nouveaux, allégués par la Partie requérante.

(2) L'Etat requis est seul appelé à juger si l'infraction est de la nature visée par le présent article.

Článek 4.

Trestné činy, pro které vydání nebude povoleno.

(1) Vydání nebude povoleno:

a) pro trestné činy, které byly spáchány na území dožádaného státu nebo jejichž trestní stíhání je výlučně vyhrazeno soudům tohoto státu.

Byl-li trestný čin spáchán mimo území státu dožadujícího, bude vydání povoleno toliko tehdy, připouští-li zákonodárství státu dožádaného za obdobných okolností stíhání pro tytéž trestné činy, i když byly spáchány mimo jeho území;

b) pro trestné činy politické nebo pro činy s nimi souvislé, leč by skutková podstata zakládala převážně obecný trestný čin. Za delikt politický ani za delikt s ním souvislý nebude se pokládati útok na život hlavy státu kterékoli z obou smluvních Stran, zakládá-li skutkovou podstatu vraždy nebo pokusu či spoluviny na ní;

c) pro trestné činy ryze vojenské;

d) pro vlastní tiskové trestné činy;

e) pro trestné činy, jejichž stíhání lze zahájit jen k žádosti poškozené osoby a je zastavit, odvolá-li svou žádost;

f) nastalo-li promlčení trestního stíhání nebo trestu podle zákonů jedné ze smluvních Stran nebo podle zákonů státu, kde byl trestný čin spáchán, dříve, než byl obviněný zatčen nebo obslán k výslechu, nebo nelze-li jej stíhat nebo trest vykonati z jiných zákonných důvodů;

g) je-li vyžadovaná osoba ve státě dožádaném stíhána pro týž trestný čin nebo bylo-li tam pro týž trestný čin stíhání již zastaveno, vyneseno rozsudek odsuzující nebo osvobozující, leč by zákonodárství tohoto státu připouštělo obnovu trestního řízení vzhledem k novým skutečnostem uváděným Stranou vyžadující.

(2) Rozhodovati o tom, zda trestný čin jest povahy zmíněné v tomto článku, přísluší výhradně dožádanému státu.

Article 5.

Demande d'extradition.

(1) La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique. Elle sera accompagnée soit de l'acte d'accusation soit du mandat d'arrêt ou de tout autre acte judiciaire équivalent à celui-ci ou de la sentence prononcée contre la personne réclamée. Ces actes seront produits en originaux ou en copies authentiques; ils devront indiquer brièvement le fait incriminé, sa qualification et sa dénomination et seront accompagnés du texte de la loi pénale de l'Etat requérant applicable à l'infraction et indiquant la peine qu'elle entraîne.

(2) Dans la mesure du possible, le signalement de la personne réclamée sera joint ainsi que sa photographie ou d'autres données pouvant servir à établir son identité.

(3) Lorsqu'il s'agit d'actes contre la propriété, il sera indiqué le montant du dommage réellement causé, ou si faire se peut, de celui que le malfaiteur a voulu causer.

Article 6.

Langue à employer.

Les documents mentionnés à l'article précédent seront rédigés dans la langue officielle de l'Etat requérant dans la forme requise par les lois de celui-ci et munis du sceau officiel. Ils seront pourvus d'une traduction en français, faite ou attestée conforme soit par un traducteur assermenté qui les munira de sa signature et de son cachet, soit par un traducteur officiel, soit par le Ministère des Affaires Étrangères, les Légations ou les Consulats de la Partie requérante.

Article 7.

Explications complémentaires.

(1) S'il y a doute sur la question de savoir si l'infraction rentre dans les prévisions de la présente Convention, des explications seront demandées à l'Etat requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies seront de nature à écarter ces doutes. L'Etat requis pourra dans chaque cas fixer un délai pour la production des renseignements complémentaires. Ce délai sera cependant, sur demande motivée, susceptible de prolongation.

(2) En aucun cas, l'Etat requérant ne pourra être tenu à produire la preuve de la culpabilité de l'individu réclamé.

Článek 5.

O žádosti za vydání.

(1) Žádost za vydání jest podati v cestě diplomatické. Jest k ní připojiti buď obžalovací spis, zatykač nebo kteroukoliv jinou soudní listinu jemu na roveň postavenou nebo odsuzující rozsudek vynesený proti vyžadované osobě. Tyto listiny musí býti přiloženy v prvopise nebo v ověřených opisech; musí uváděti krátce čin kladený za vinu, jeho kvalifikaci a pojmenování a nutno k nim připojiti text trestního zákona, platného ve státě dožadujícím, jehož bude použiti na trestný čin a udávající trest, který lze uložit.

(2) Podle možnosti buď připojen popis vyžadované osoby, jakož i její podobenka nebo jiné údaje, které mohou přispěti ke zjištění její totožnosti.

(3) Jedná-li se o trestné činy majetkové, jest třeba uvést i výši škody skutečně způsobené, nebo, pokud možno, pachatelem zamýšlené.

Článek 6.

Jazyková úprava.

Listiny zmíněné v předchozím článku dlužno sepsati v oficiálním jazyku dožadujícího státu, ve formě předepsané jeho zákony a opatřiti úřední pečeti. Jest nutno k nim připojiti překlady v jazyku francouzském, vyhotovené nebo ověřené buď přísežným tlumočnickem, který je opatřil svým podpisem a svou pečeti, nebo úředním tlumočnickem, nebo ministerstvem zahraničních věcí dožadující Strany, jejími vyslanectvími, nebo konsuláty.

Článek 7.

Dodatečná objasnění.

(1) Vzejdou-li pochybnosti, zda trestný čin spadá pod ustanovení této Úmluvy, bude dožadující stát požádán o objasnění, a vydání bude povoleno toliko tehdy, budou-li podaná objasnění toho rázu, aby odstranila pochyby. Dožádaný stát může v každém případě stanoviti lhůtu ku podání doplňujících objasnění. Tuto lhůtu bude však lze na odůvodněnou žádost prodloužit.

(2) V žádném případě nebude lze uložit dožadujícímu státu, aby předložil důkaz o vině vyžadované osoby.

Article 8.

Mesures en vue d'assurer
l'extradition.

Dès l'arrivée de la demande d'extradition accompagnée des actes prévus aux articles 5 et 6, l'Etat requis prendra, en conformité avec sa législation respective, toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de la personne réclamée et pour prévenir son évasion, à moins que l'extradition n'apparaisse d'avance inadmissible.

Article 9.

Arrestation provisoire.

(1) En cas d'urgence, la personne réclamée pourra être mise provisoirement en détention, même avant que la demande d'extradition aura été présentée, sur tout avis transmis par la poste ou par le télégraphe, et confirmé par la voie diplomatique de l'Etat requérant, à condition qu'il y soit fait mention d'un mandat d'arrêt ou d'une sentence et qu'en même temps, l'infraction y soit indiquée. Cet avis pourra être adressé par la voie diplomatique de l'Etat requérant à l'autorité compétente de l'Etat requis. Toutefois, l'autorité requérante devra confirmer l'avis envoyé par la voie diplomatique dans un délai de 15 jours.

(2) Les autorités compétentes de chacune des Parties Contractantes pourront procéder, même à défaut d'un pareil avis, à l'arrestation provisoire de tout individu découvert sur leur territoire et signalé par les autorités judiciaires de l'autre Partie, individu qui serait inscrit comme recherché par la police dans ses bulletins ou registres respectifs.

(3) L'autorité qui a procédé à l'arrestation d'un individu conformément aux alinéas 1 et 2 en informera sans retard l'autorité qui l'a provoquée, en indiquant en même temps l'endroit de la détention.

(4) Si dans un délai d'un mois à partir de la date où cette information a été expédiée, conformément aux dispositions ci-dessus, l'autre Partie Contractante ne fait pas savoir que l'extradition de l'individu arrêté sera demandé, celui-ci pourra être mis en liberté.

Article 10.

(1) La personne arrêtée aux termes de l'article précédent pourra de même être

Článek 8.

Opatření, aby vydání bylo
zajištěno.

Jakmile dojde žádost za vydání s přílohami zmíněnými v člancích 5 a 6, zařídí dožádaný stát podle svého zákonodárství o tom platného vše, čeho třeba, aby si zajistil vyžádanou osobu a zabránil jejímu útěku, leč by vydání se jevílo hned s počátku nepřipustným.

Článek 9.

O prozatímním zatčení.

(1) V nutných případech může býti vyžádovaná osoba prozatímně zatčena dokonce již před podáním žádosti za vydání, a to na základě jakéhokoliv oznámení zasláního poštou nebo telegraficky a potvrzeného v diplomatické cestě státu dožadujícího, pod podmínkou, že obsahuje zmínku o zatykači nebo rozsudku a že jest v něm zároveň uveden trestný čin. Takové oznámení může býti zasláno v cestě diplomatické dožadujícího státu přímo příslušnému úřadu dožádaného státu. Dožadující úřad musí však potvrditi oznámení zasláního v diplomatické cestě ve lhůtě patnácti dnů.

(2) Příslušné úřady každé ze smluvních Stran mohou i bez takového oznámení prozatímně zatknouti každou osobu, která byla vypátrána na jejich území, jest hlášena soudními úřady druhé Strany a zapsána jako policejně stíhaná v jejich příslušných policejních listech nebo rejstřících.

(3) Úřad, který přikročil podle odstavců 1 a 2 k zatčení nějaké osoby, uvědomí o tom bez průtahů úřad, který o to žádal, a udá zároveň místo, kde zatčená osoba jest ve vazbě.

(4) Neoznámí-li úřady druhé smluvní Strany do měsíce poté, kdy bylo oznámení podle hořejších ustanovení odesláno, že bude žádáno o vydání zatčené osoby, může býti tato osoba propuštěna.

Článek 10.

(1) Osoba zatčená podle předchozího článku může býti rovněž propuštěna, nedojde-li

mise en liberté, si la demande d'extradition accompagnée des pièces à l'appui énumérées aux articles 5 et 6 n'a pas été reçue dans un délai de deux mois, à compter du jour où la communication d'arrestation prévue par l'article 3 de l'article précédent a été expédiée.

(2) Dans le cas où des explications complémentaires auraient été demandées conformément à l'article 7, la personne arrêtée pourra également être libérée, si ces explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans le délai convenable qu'il a fixé ou prolongé.

Article 11.

Concours de demandes d'extraditions.

(1) Si l'individu dont l'extradition est demandée par l'une des Parties Contractantes est en même temps réclamé pour le même fait par un ou plusieurs autres Etats, la priorité sera accordée à l'Etat qui a demandé l'extradition le premier en date.

(2) La même règle s'applique, si les demandes d'extradition visent des infractions différentes.

(3) Ces dispositions ne portent pas atteinte aux engagements éventuels pris antérieurement par l'un des Etats Contractants vis-à-vis d'autres Etats.

Article 12.

Ajournement de l'extradition.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou s'il a été condamné dans l'Etat requis pour une infraction autre que celle motivant la demande d'extradition, ou bien s'il y est détenu pour d'autres motifs, ce dernier Etat devra néanmoins statuer sur la demande d'extradition. Mais la remise de l'extradé pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient abandonnées, qu'il soit acquitté ou absous, qu'il ait subi sa peine ou en ait obtenu la remise ou que sa détention occasionnée par d'autres motifs soit terminée.

Article 13.

Effets de l'extradition.

(1) L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni puni dans l'Etat requérant ni être livré par ce dernier à un Etat tiers pour une infraction antérieure à sa remise, autre que celle qui a motivé son extradition, que si:

žádost o vydání s přílohami uvedenými v člancích 5 a 6 do dvou měsíců ode dne, kdy byla odeslána zpráva o zatčení, o níž jedná třetí odstavec předchozího článku.

(2) Zatčená osoba může být rovněž propuštěna, bylo-li žádáno za doplňující objasnění podle článku 7 a nedojdou-li tato objasnění státu dožádanému v přiměřené lhůtě, kterou stanovil nebo prodloužil.

Článek 11.

Střet žádostí za vydání.

(1) Žádá-li zároveň vedle smluvní Strany o vydání téže osoby pro týž čin ještě jiný stát nebo několik jiných států, bude dána přednost státu, jehož žádost o vydání došla nejdříve.

(2) Totéž platí, vztahují-li se žádosti o vydání na různé trestné činy.

(3) Závazky, jež některý ze smluvních států na se vzal již dříve vůči jiným státům, zůstávají těmito ustanoveními nedotčeny.

Článek 12.

O odkladu vydání.

Je-li vyžadovaná osoba stíhána nebo byla-li odsouzena ve státě dožádaném pro jiný trestný čin než ten, který jest podkladem žádosti o vydání, anebo je-li tam ve vazbě z jiné příčiny, má posléz jmenovaný stát nicméně rozhodnouti o žádosti za vydání. Avšak odezdání vydané osoby bude lze odložiti až do té doby, kdy bude od jejího stíhání upuštěno, bude osvobozena, odpyká svůj trest nebo bude jí dána milost nebo kdy skončí její vazba uvalená z jiných důvodů.

Článek 13.

O právních účincích vydání.

(1) Osoba vydaná nemůže být ve státě vyžadujícím ani stíhána nebo potrestána ani nemůže být vydána tímto státem státu třetímu pro jiný trestný čin spáchaný dříve, než byla vydána, než pro ten, který byl důvodem jejího vydání, leč že:

a) l'Etat requis y consent, ou bien

b) si l'extradé ayant eu la liberté de le faire n'a pas quitté de son propre gré, dans le délai d'un mois qui suit son élargissement définitif, le territoire de l'Etat auquel il a été extradé ou bien s'il revient ultérieurement sur ce territoire.

(2) L'Etat qui a sollicité l'extradition ou le consentement en vertu de l'alinéa a) du présent article informera l'Etat requis, pourvu que ce dernier le demande, du résultat final de la poursuite en lui envoyant la copie certifiée conforme du jugement devenu définitif.

Article 14.

Cessation des effets de l'extradition.

Si dans un délai d'un mois à compter du jour où l'Etat requérant a été informé que la remise de l'extradé peut s'effectuer immédiatement, ce dernier ne s'est pas fait délivrer l'individu extradé, celui-ci pourra être mis en liberté.

Article 15.

Extradition sommaire.

Le criminel qui, une fois livré, trouve le moyen de fuir la Justice et cherche de nouveau refuge sur le territoire de l'Etat requis ou tout au moins parcourt de passage ce territoire, sera arrêté sur demande directe des autorités compétentes ou adressée par la voie diplomatique et sera livré sans nouvelles formalités.

Article 16.

Extradition en transit.

(1) Le transit, à travers le territoire de l'une des deux Parties Contractantes, d'un individu livré à l'autre Partie par un Etat tiers, sera accordé sur la simple production, en original ou en expédition authentique de l'un des documents mentionnés à l'article 5, pourvu que le fait motivant la demande de transit rentre dans les prévisions de la présente Convention.

(2) Les dispositions relatives à l'autorisation de l'extradition s'appliquent également à ce transit.

(3) Le transit sera assuré par les agents de la Partie requise dans les conditions et par la voie qu'elle déterminera.

a) dožadáný stát dá k tomu souhlas, nebo

b) vydaná osoba, ačkoliv měla k tomu možnost, ve lhůtě jednoho měsíce po svém konečném propuštění neopustila z vlastní viny území státu, jemuž byla vydána, anebo vrátila-li se tam později.

(2) Stát, který žádal za vydání nebo souhlas podle odstavce a) tohoto článku, zpraví dožadáný stát, přeje-li si toho, o konečném výsledku trestního řízení tím, že mu zašle ověřený opis pravoplatného rozhodnutí.

Článek 14.

Kdy zaniknou účinky vydání.

Nedal-li si dožadující stát vydati osobu vydanou ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy byl zpraven, že odevzdání může býti ihned provedeno, lze tuto osobu propustiti na svobodu.

Článek 15.

Vydání v krátké cestě.

Zločinec, který, byv jednou vydán, vyhne se kterakkoli spravedlnosti a uchýlí se znova na území dožadáného státu nebo alespoň bude na cestě tímto územím, bude k doždání příslušných úřadů, učiněnému přímo nebo diplomatickou cestou, zatčen a znova vydán, a to bez dalších formalit.

Článek 16.

O průvozu.

(1) Průvoz osoby, která byla druhé Straně vydána státem třetím, územím jedné ze smluvních Stran, bude povolen na pouhé předložení ať v prvopise nebo v ověřeném vyhotovení některého z dokladů uvedených v článku 5, spadá-li čin, pro který se žádá průvoz, pod ustanovení této Úmluvy.

(2) Předpisy o povolení vydání platí rovněž pro takový průvoz.

(3) Průvoz bude proveden orgány dožadné Strany za podmínek a cestou, které ona určí.

CHAPITRE II.

Assistance judiciaire en matière pénale.

Article 17.

(1) En matière pénale, les Parties Contractantes se prêteront réciproquement assistance judiciaire. Elles feront, notamment, signifier les actes de procédure pénale à des personnes se trouvant sur leur territoire, procéderont aux actes d'instruction, tels que l'audition des témoins, les expertises, le constat judiciaire, les perquisitions et les saisies d'objets, et elles se remettront réciproquement les actes judiciaires et les pièces à conviction.

(2) La demande d'assistance judiciaire sera rédigée en français et munie du sceau de l'autorité requérante. Les dispositions de l'article 6 concernant la traduction seront également appliquées. Toutes les communications relatives à l'assistance judiciaire s'échangeront par la voie diplomatique.

(3) Il sera donné suite à la demande d'assistance judiciaire en observant les lois de l'Etat sur le territoire duquel l'acte d'instruction demandé doit avoir lieu. Les procès-verbaux y relatifs ne seront pas traduits dans la langue officielle de l'Etat requérant.

Article 18.

Refus de l'assistance judiciaire.

L'assistance judiciaire en matière pénale peut être refusée dans le cas où, d'après les dispositions de la présente Convention, il n'y a pas obligation d'accorder l'extradition.

Article 19.

Citation et comparution de personnes résidant dans l'autre Etat.

(1) Si dans une cause pénale pendant devant les tribunaux de l'un des deux Etats Contractants la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert se trouvant sur le territoire de l'autre Etat Contractant est jugée nécessaire ou désirable, les autorités de celui-ci l'inviteront à se rendre à l'assignation qui lui sera adressée à cet effet, par leur intermédiaire, de la part desdits Tribunaux.

(2) Les frais de la comparution personnelle d'un témoin ou expert seront supportés par l'Etat requérant et l'assignation indiquera la somme à allouer au témoin ou à l'expert à

HLAVA DRUHÁ.

O právní pomoci ve věcech trestních.

Článek 17.

(1) Smluvní Strany poskytnou si navzájem právní pomoc ve věcech trestních. Zejména dají doručiti spisy týkající se trestního řízení osobám, které jsou na jejich území, budou prováděti úkony vyšetřovací, jako výslech svědků, znalecké posudky, soudní ohledání, prohlídky a zabavení věcí a budou si předávati vzájemně soudní spisy a věci doličné.

(2) Dožádání o právní pomoc dlužno sepsati francouzsky a opatřiti pečeti dožadujícího úřadu. Rovněž platí ustanovení článku 6 o překladech. Veškerá sdělení o právní pomoci budou vyměňována v cestě diplomatické.

(3) Dožádání za právní pomoc bude vyřízeno podle právního řádu státu, na jehož území má býti žádaný úkon proveden. Protokoly o tom nebudou překládány do oficiálního jazyku dožadujícího státu.

Článek 18.

Kdy lze odmítnouti právní pomoc.

Právní pomoc ve věcech trestních lze odmítnouti tehdy, není-li podle ustanovení této Úmluvy povinnosti povolití vydání.

Článek 19.

Obeslání a dostavení se osob jsoucích v druhém státě.

(1) Jestliže v trestním řízení před soudy jednoho z obou smluvních států bude shledáno nutným nebo žádoucím, aby se osobně dostavil svědek nebo znalec, který jest na území druhého smluvního státu, vyzvou ho úřady tohoto státu, aby vyhověl obsílce uvedených soudů, která mu k tomu cíli bude dodána jejich prostřednictvím.

(2) Náklady osobního dostavení se svědka nebo znalce půjdou k tíži dožadujícího státu a v obsílce nutno uvést částku, která bude svědku nebo znalci nahrazena jako náklady

titre de frais de voyage et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra lui faire, à charge de remboursement par l'Etat requérant, aussitôt que la personne citée déclarera vouloir se rendre à l'assignation.

(3) Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, qui, cité conformément à l'alinéa premier, comparaitra volontairement devant les tribunaux de l'autre Partie, ne pourra sur le territoire de cette dernière, être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations antérieurs ni sous prétexte de complicité dans les faits faisant l'objet du procès où il est appelé.

(4) Ces personnes perdront toutefois cet avantage, si elles n'ont pas quitté, de leur propre gré, le territoire de l'Etat requérant dans une semaine à partir du moment où, d'après la déclaration du tribunal, leur présence n'est plus jugée nécessaire devant les autorités judiciaires.

(5) Il sera de même accordé le droit de passage et de transport, aller et retour, par le territoire de l'une des Parties Contractantes, d'un individu détenu dans un pays tiers, que l'autre Partie Contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi ou d'entendre comme témoin.

Article 20.

Remise des pièces à conviction.

(1) Les autorités des deux Parties Contractantes se remettront réciproquement, sur demande, les objets qu'un inculpé s'est procuré par son infraction, ou bien qui peuvent servir de pièces à conviction et cela, même dans les cas où lesdits objets seraient passibles de saisie ou de confiscation.

(2) Si ces objets se trouvent en possession de l'inculpé lors de son extradition ou de son transit, ils seront, autant que faire se pourra, remis en même temps que l'extradition ou le transit auront lieu. Leur remise aura lieu même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de l'évasion de l'inculpé. Elle comprendra également tous les objets que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays accordant l'extradition et qui seraient découverts ultérieurement.

(3) Sont toutefois réservés les droits que l'Etat requis ou des tiers auraient acquis sur lesdits objets, lesquels, dans ce cas,

cesty a pobytu, jakož i částku, kterou dožádaný stát může, jakmile předvolaná osoba prohlásí, že chce obsílce vyhověti, poskytnouti jí zálohu k tíži státu dožadujícího.

(3) Žádný svědek nebo znalec, ať jest jakýmkoliv státním příslušníkem, který, byv obeslán podle odstavce prvního dobrovolně se dostavil před soudy druhé Strany, nesmí býti na území této Strany ani stíhán ani uvězněn pro dřívější trestné činy nebo odsouzení, ani pod záminkou účasti na trestných činech, které jsou předmětem řízení, k němuž byl předvolán.

(4) Tyto osoby pozбудou však této výhody, neopustí-li z vlastní viny území dožadujícího státu do týdne poté, kdy podle prohlášení soudu jejich přítomnost před soudy se nepokládá za nutnou.

(5) Za podmínek uvedených shora bude rovněž povolen průvoz tam a zpět územím jedné ze smluvních Stran osoby vězněné ve státě třetím, pokládala-li by druhá smluvní Strana za nutno postavití jí tvář v osobě stíhané nebo jí slyšeti jako svědka.

Článek 20.

O vydání věcí doličných.

(1) Úřady obou smluvních Stran si vzájemně vydají na požádání věci, jichž obviněný nabyt trestným činem nebo které mohou sloužiti jako věci doličné, a to i tehdy, podléhají-li tyto věci zabavení nebo propadnutí.

(2) Jsou-li tyto předměty v držení obviněného v době jeho vydání nebo průvozu, budou pokud možno vydány současně s jeho vydáním nebo průvozem. K jejich vydání dojde i tehdy, když vydání již povolené nemůže býti provedeno pro úmrtí nebo útěk obviněného. Vydání vztahovati se bude též na všechny věci, které obviněný schoval nebo uložil ve státě, který vydání povolil, a jež by byly teprve později vypátrány.

(3) Práva, jichž nabyly k těmto věcem dožádaný stát nebo osoby třetí, zůstávají ovšem nedotčena a v tom případě musí tyto věci,

devront, le procès fini, leur être rendus le plus tôt possible et sans frais.

(4) L'Etat requis pourra retenir provisoirement les objets saisis, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle. Il pourra de même, en les transmettant, se réserver leur restitution pour le même but, en s'obligeant de les retourner à son tour, dès que faire se pourra.

Article 21.

Communication des sentences de condamnation et des extraits du casier judiciaire.

(1) Les Parties Contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement, par la voie diplomatique prévue par l'article 17, les bulletins de casier judiciaire relatifs aux condamnations définitives (avec ou sans sursis), prononcées par les autorités judiciaires de l'une d'Elles contre les ressortissants de l'autre.

(2) Elles se communiqueront également les décisions ultérieures concernant lesdites sentences.

(3) Les autorités d'une des Parties Contractantes chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires fourniront gratuitement, sur demande faite par la voie prévue à l'article 17, des informations sur la base des casiers ou registres judiciaires concernant des cas particuliers, aux autorités de l'autre Partie. Les Parties Contractantes se communiqueront les noms et les qualités des autorités chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires et obligées à donner des informations.

CHAPITRE III.

Dispositions finales.

Article 22.

Règlement des frais.

(1) Les frais occasionnés par la demande d'extradition ou de toute autre assistance judiciaire en matière pénale seront à la charge de la Partie sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés.

(2) Resteront à la charge de l'Etat requérant les indemnités payées pour les ex-

jakmile trestní řízení bude skončeno, býti jim vráceny co nejdříve a bez výloh.

(4) Dožádaný stát může si zabavené věci prozatím zadržeti, považuje-li je za nutné pro nějaké trestní řízení. Může je také vydati s podmínkou, že mu budou vráceny k témuž účelu, zaváže-li se, že je pak sám vrátí, jakmile to bude možno.

Článek 21.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestního rejstříku.

(1) Smluvní Strany se zavazují, že si budou vzájemně sdělovati cestou diplomatickou podle článku 17 této Úmluvy výtahy z trestního rejstříku týkající se pravoplatného odsouzení (ať bezpodmínečného či podmíněčného) vynesenoho soudy jedné z nich proti příslušníkům druhé.

(2) Budou si rovněž sdělovati další rozhodnutí vztahující se na takovéto rozsudky.

(3) Úřady jedné ze smluvních Stran pověřené vedením trestního rejstříku nebo soudních záznamů dodají úřadům druhé Strany na jejich žádost podanou způsobem předepsaným v článku 17 bezplatně informace z trestního rejstříku nebo ze soudních záznamů týkající se jednotlivých případů. Smluvní Strany si oznámí jména a pravomoc úřadů, které jsou pověřeny vedením trestního rejstříku nebo soudních zápisů a mají povinnost podávati informace.

HLAVA TŘETÍ.

Ustanovení konečná.

Článek 22.

O útratách.

(1) Náklady vzniklé žádostí o vydání nebo o jakoukoli jinou právní pomoc ve věcech trestních zatíží Stranu, na jejímž území byly způsobeny.

(2) K tíži státu dožadujícího však půjdou částky zaplacené za dobrá zdání všeho druhu

pertises de toute nature et les frais de transit à travers le territoire de l'Etat requis. Seront également supportés par l'Etat requérant, les frais occasionnés par toute mesure prise en vertu de l'article 19, alinéa 2 ou 5 de la présente Convention.

• Article 23.

Conflit des lois locales.

(1) Il est entendu que la recherche des concordances entre les législations des deux Parties Contractantes pour la fixation des conditions de l'extradition devra s'effectuer, en ce qui concerne la Tchécoslovaquie, en conformité de la législation en vigueur sur le territoire de la République Tchécoslovaque où la procédure d'extradition devra avoir lieu.

(2) Il en sera de même pour tout ce qui se rapporte dans la présente Convention à la compétence de la législation de la République Tchécoslovaque.

Article 24.

La présente Convention sera ratifiée et l'échange des ratifications aura lieu à Tirana le plus tôt possible.

La présente Convention entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et continuera ses effets pendant un délai de six mois, à compter du jour où l'une des deux Parties Contractantes l'aura dénoncée.

En foi de quoi les Plénipotentiaires sus-nommés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double exemplaire à Praha, le quatorze avril mil neuf cent trente-quatre.

L. S. B. PAVLŮ m. p.

L. S. KOUKAL m. p.

L. S. D. BERATTI m. p.

a náklady průvozu územím dožádaného státu. Stát dožadující bude rovněž zatížen náklady spojenými s kterýmkoliv opatřením podle článku 19, odstavec 2 nebo 5 této Úmluvy.

Článek 23.

O právu mezioblastním.

(1) Jest shoda v tom, že zjišťování souhlasu mezi zákonnými předpisy obou smluvních Stran při stanovení podmínek vydání má se státi, pokud jde o Československo, v souhlase s právním řádem, který platí na onom území Československé republiky, kde se má konati řízení o vydání.

(2) To platí též ve všem, kde tato Úmluva odkazuje na právní řád Československé republiky.

Článek 24.

(1) Tato Úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Tiraně.

(2) Nabude účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti po šest měsíců ještě po dni, kdy jedna z obou smluvních Stran ji vypoví.

Cemuž na svědomí výše jmenovaní zmocněnci Úmluvu podepsali a připojili k ní své pečeti.

Dáno v Praze v dvojím vyhotovení dne čtrnáctého dubna roku jedentisíc devět set třicet čtyři.

L. S. B. PAVLŮ v. r.

L. S. KOUKAL v. r.

L. S. D. BERATTI v. r.